

Redacțiunea, Administrațiunea
și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Servori nefrancați nu se primesc.
Manuscrisuri nu se restituie.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Inserate mai primesc în Viena
R. Moss, Haasenstein & Vogler (Otto
Maas), H. Schalek, Alois Herndl, M.
Dukas, A. Oppelk, J. Donnerberg; în
Budapesta: A. V. Goldberger, Eck-
stein Bernat; în Frankfurt: G. L.
Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețuri inserțiilor: o serie
armonioasă pe o coloană 8 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagină a III-a o
seră 10 cr. v. a. sau 80 bar.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU XVI.

„Gazeta” este în fă-care de
Abonamente pentru Austro-Ungaria.
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din într și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiune, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 ban. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 43.

Brașov, Joi, 25 Februarie (9 Martie)

1893.

Brașov, 24 Februarie v.

Tot mai mult crește iritațiunea, tot mai mare devine febră în sinul dietei ungurești. Eri cu ocaziunea desbaterei bugetului cultelor și a instrucțiunii publice s'au început discușiunile asupra situațiunii politice bisericăscă, cari promisă a fi foarte înfocate.

Din partea vorbitorilor guvernului, acesta a fost luat în apărare contra imputărei, că ar proceda în mod provocător. Ministrul Csaky a desfășurat apoi vederile sale, amenințându între altele, că dacă agitările nu vor înceta se vor introduce matriculele civile.

Intr'aceea deputații catolici din sinul guvernului se pregătesc a face, în decursul desbaterei amintitului buget, propunerea, ca dieta să însărcineze pe guvern, ca în timpul cel mai scurt să convoce un „congres al catolicilor”.

Se va pune dér în dietă la ordinea zilei și cestiunea „autonomiei catolice” și organului nemțesc al partidei guvernamentale află de lipsă de a se ocupa pe larg cu această cestiune.

Deorece aici nu se tractează despre ceva mai puțin, decât de reînvierea congresului catolic de tristă aducere aminte dela 1871, care pregătise un atentat din cele mai cutezătoare în contra independenței biserice române unite, este de interes și pentru noi Românii de a cunoște ideile, ce domnesc în tabăra guvernamentală maghiară cu privire la acea cestiune.

Două sunt curentele, — ne spune numita fôia, — ce se manifestă între catolici.

Cel dintâu curent voiesce să creeze autonomia curat bisericăscă, fără intervenirea statului, și numai în înțelegere cu regele

apostolic, ca patron superior al catolicilor din Ungaria. Acestă direcțiune în care stăruiesc episcopul Schlauch, se mulțamește cu un consiliu administrativ numit de rege și compus din preoți și mireni și care se se ocupe cu regularizarea dotațiunii preoțescă, sperând că din acest organ central se va desvolta cu timpul autonomia biserice catolice.

Al doilea curent nisuesce de a asigura atât clerului miră, cât și laicilor o influență însemnată în autonomia bisericăscă și acesta pe basa unei reprezentanțe alese, ăra nu numite, compuse în proporți de două treimi mireni și o treime preoți. Pentru o astfel de autonomie este, dice organul guvernului, majoritatea covârșitoare a catolicilor Ungariei, de și ei recunosc, că de pildă, autonomia biserice protestante sau a biserice greco-orientale nu se potrivește pentru biserică catolică.

Diarul „Pester Lloyd”, căci despre el e vorba, mai susține, că nu merge, ca biserică catolică să fiă izolată de stat, cu care a stat în totdeauna în strânsă legătură și că ărași nu merge, ca drepturile monarhului ca patron să fiă îngustate. De aci și esplică apoi inițiativa ce au luat-o deputații guvernamentali catolici spre a cere dela guvern, ca să mijlocască întrunirea congresului catolic.

Dorința acestor deputați, spriginată și de „Pester Lloyd”, este ca să se reîncepă firul mișcării pentru autonomie acolo, unde a fost întrerupt la 1871.

Numita fôia arată fazele, prin cari a trecut acel congres, amintesce de importantele lui hotăriri și lucrări pentru organizațiune cum este elaboratul comisiunii de 27, care conține 130 paragrafi și este intitulat „Proiect de organizațiune al autonomiei

biserice latine și greco-catolice a Ungariei”.

În fine pledază organul guvernului, ca să se facă nouă alegeri pentru congresul catolic pe temeiul statutului electoral din anul 1869 sancționat de Majestatea Sa.

Planul guvernamentalilor catolici este dér, încât privește majoritatea, de a reveni la proiectul de organizare, care a fost atentat la viața biserice române unite vrând a o contopi cu biserică catolică ungară. Se ridică dér din partea acesta un pericol mare, la care atragem atențiunea tuturor Românilor de bine, ăr în special a Românilor uniți, cari ar trebui să iasă odată din letargia lor, și să se opună de cu vreme energic și hotărît planurilor de distrugere, ce le nutresc contra biserice lor catolice ungar.

CRONICA POLITICA.

— 24 Februarie.

În ședința de ieri a dietei s'a început desbaterea asupra bugetului ministeriului de culte. Din incidentul acesta ministrul Csaky a făcut însemnate enunțiiuni cu privire la programul politic bisericăsc al guvernului. Între multe altele ministrul dîse, că e neintemeiată aserțiunea, că guvernul ar fi procedat în mod provocător în cestiunile acestea. El dîse, că legile din 1848 despre recepțiunea și egala îndreptățire a confesiunilor se pot realiza numai dacă asupra celor ce se țin de stera agendelor statului va dispune statul, lăsând confesiunilor numai afacerile ce compet lor. Ministrul a dovedit, că nu ordinațiunea din Februarie este pricina agitațiunilor. A oetit apoi mai multe ordonanțe episcopesc prin cari preoții sunt îndrumați a proceda conform legilor. Dacă cu toate acestea neliniștea nu va înceta, atunci guvernul, dice Csaky, va introduce pur-

tarea generală a matriculelor de stat. Statul are și drept a impune confesiunilor purtarea matriculelor de stat. Introducerea căsătoriei civile, dice ministrul, este o necesitate neînlaturabilă și este un cras neadevăr, când se vestesce de pe amvon, că guvernul, prin acest proiect, ar voi să slăbescă legătura conjugală, subminarea bazei vieții conjugale, ori profanarea sacramentului căsătoriei. Ministrul s'ârși și dîcând, că ori cât va fi terfelită persoana sa, el este convins, că în cele din urmă va învinge dreptatea și libertatea. Măne vom publica mai pe larg vorbirea ministrului de culte.

Fôia vienesă „Neue Fr. Presse” primesc din Agram o soire telegrafică, în care se dice, că opoziția unită croată a hotărît, să nu ia parte la congresul naționalităților din Ungaria, ce se va convoca la Sibiu în Mai anul curent. Decisiunea acesta a fost împărțită comitetului compus din diferiți bărbați ai naționalităților, pe lângă adausul, că opoziția unită croată simpatizează cu tendințele naționalităților și va lua parte la un congres, care se va compune din membrii tuturor naționalităților din Ungaria și Austria, care se țin în Praga.

„Monitorul” rusesc publică un comunicat oficial dîcând, că guvernul imperial a avut ocaziunea să arate avizul asupra revoluțiunilor ce se produc în Bulgaria și asupra principiilor de cari se inspiră guvernul din Sofia dela venirea la putere a prințului Ferdinand. Guvernății din Sofia au acum intențiunea să convoce o Sobrană, pentru modificarea articolului 38 din constituțiunea dela Ternoza și să aducă astfel o atingere religiunii țării. Guvernul imperial, cu toate că e căluzit de principii de neintervențiune în afacerile interioare ale principatului, nu poate însă să rămână spectator mut înaintea acestei încercări, care înteluesce opozițiunea energică a populațiunii bulgare. Comunicatul sfêrșesce astfel: „Guver-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Briganții din Sonnino.

Nuvelă de Otto Rôse.

(6) (Urmare.)

Prin o văgăună a munților Volsoici, la marginea mocirlei pontinice și face cale Amaseno în cursul său din văile stâncose, pe cari le percurge spumegând, pentru ca apoi pe șes să scurgă lin. Unde sale pleociăsc sub stejarii, a căror oronă verzi, închidându strimțorea, abia permit o vedere îngustă spre valea superioară. Acolo între stânci și coste pleșuve se înălțau în adăncă singuritate, ca și o mânăstire în Liban, zidurile mânăstirii Fossanuova. Călătorul, care vine dela șes, la pșele munților și se ridică mai tare pieptul, care între miasmele mocirlelor, îndrănea să resufe numai o șiflă; fișitul frunzelor arborilor, jocul valurilor și cânteoul paserilor îl salutau cu veselie după o călătorie prin monotonia șesului.

Și Lidia simțea farmecul schimbărei de scenă, când ședându la țermul rului Amaseno, schiță aspectul mânăstirei. Nu departe de ea zăcea lungit la pământ Cesar, care horeăia cu pâlăria pe față; asinii păseau în ierbă. Profesorul pășea de-alungul apei repetind cu voce tare versul din Eneida, cari istoriseau despre regele Metabus și despre fuga sa peste Amasenus. Lidia asculta cuvintele latinesc, pe cari ventul i le aducea pe lângă fișitul frunzelor și murmurul valurilor. Visătoare și lăsă pensula în jos, cu care desemnase numai cele dintâu squareluri. Gândurile erau deperte de tablou. Ea se gândea la Aurelian și la posibila vedere în Neapole, Pompeji sau pe Capri. Călătorie prin ținutul întins și monotun o readuse la deplina consciință a iubirei ei. Dorul și grijile îi rodeau inima. Patru zile întregi străbătuse, dimpreună cu tatăl ei, mocirlele. Îi pără o eternitate.

Numai la începutul fii înălțuită de frumșetea locului și se desfătase în această viață aventuriôsă. Când, venind

din Nemi, ajunsese înălțimea muntelui Artemisio, privi estasiat ținutul țarmecător dela piciorle ei. Înaintea ei se desfășura șesul pontinic. Căsta nu prea prețipșă era acoperită cu vii și cu holde înverșite. La o parte a muntelui se ridicau printre virfurile arborilor turnurile din Veletri. Ochiul putea privi totă țera Volsoilor: la drepta până la mare pe delurile Anzio și Astura, în zarea albastră, siluetele dințate ale capului de Circe și a insulelor Ponzo; la stânga, culmile colțurose ale munților Volsoici, a căror coste albe, încoronate de sate și orașe, se înșirau în formă de culise până când departe de Terracina față în față cu Cap Circe, se perdeau în orizontul albastru; și între munți și mare păduri, în mijlocul cărora negura albă arăta locul mocirlelor.

Aceste tôte, luminate de sôrele de dimineță, făcără asupra Lidiei o impresiune de nedesoris. La cuvintele ferioțore ale iubitelui, se mai alătură majestatea sublimă a ținutului, aerul cel prospăt și mișcarea veselă; inima ei era plină de buouriă și de speranță. Și

acesta dispozițiune și-o păstră și atunci când călări de-alungul viei Appia spre Cisterne și de acolo peste Campo morto spre anticul Antium, unde profesorul avea să facă cercetări. Totă privelisoa nouă farmecau pe Lidia: bivoli leneși în bălți, turme de boi cu côrne lungi, stave de cai vioi, cari se tăvăleau pe pășune sau se scaldau în apă până la burtă. Cele mai încântătoare vederi ale ținutului, cari, deși monotone și melancolice, impuneau prin sublimitatea lor, seduceau adese ori pe Lidia să și scotă mapa de schițat, și când se odihneau să și depună în trăsuri grabnice impresiunile ei.

La Astura se mări încă interesul călătoriei. Într'o pădure străvechiă de stejari și carpeni, ulmi și fagi, cresceau peste tufe, cari acopereau pământul cu o bogată vegetațiune, plante căfărățore și în uire cu coronele arborilor ofereau și în Martie o umbră desă. Călătorii dau peste arbori răsturnați de furtuni; ici coala eșiau din desig și poroi selbatiei. Numai din câteva colibe rotunde cu coperiș de trestie, eșia fum

nulă imperială își exprimă sincerile sale dorințe, pentru-ca sentimentele ce se manifestă în clerul și printre patrioții din Bulgaria, să fiă un avertisment pentru toți Bulgarii fără distincție de partid și să se depărteze pericolul, ce amenință pe ori ce popor, care se lapădă de sfintele tradiții de mai multe secole. Guvernul imperial e convins, că revoluțiunea proiectată în viața intelectuală și politică a principatului nu va da rezultate favorabile și că ea va avea consecințe triste pentru viitor, pentru că ea va aduce conflicte interioare și adânci neînțelegeri din punctul de vedere moral.

Autonomia catolică.

În conferința clubului liberală dela 5 Martie n. s'a discutat, afară de cesiunile pendente politice bisericești, și cesiunea autonomiei catolice.

După deshiderea conferinței a luat cuvântul Kammerer Ernő, care în expunerea sa a susținut, că înființarea autonomiei catolice nu este numai un interes confesional, ci și public. Așterne dăr următorul proiect de rezoluțiune:

„Guvernul se îndrumăză, ca în virtutea dreptului, ce i lă dă legea, să ceară dela Majestatea Sa, ca patronul suprem, ca pentru aducerea autonomiei catolice regnicolare, adunarea constituantă să se convoce cel puțin în decursul anului“.

Franciscu Fenyvesy se alătură la dorința, ca să se înființeze într-o formă corectă, ca autonomia regnicolară să se declare ca obligatorie, înainte de ce s'ar pronunța universitatea catolică față de acesta; nici nu ține de corect, ca să se enunțe, drept un fel de obligament, principiul, că adunarea constituantă este de-a se convoaca în decursul anului. Face deci următoarea propunere:

„Guvernul se îndrumăză, ca în cercul său legal, să rōge pe Majestatea Sa, să dea cât mai curând concesione pentru convocarea comisiei organizatoare ori a adunării în afacerea autonomiei catolice“.

Ministrul Csaky declară, că el a voit totdeauna autonomia catolică; pentru acesta a și făcut pașii de lipsă, dăr în urma piedecilor intervenite, încă nici aș n'a primit răspunsul corului episcopesc catolic. Înainte dăr de-a întreprinde ceva în această afacere, trebuie să aștepte acel răspuns. Declară apoi ministrul Csaky, că nu-și poate închipui autonomia decât pe base reprezentative. Se alătură la proiectul de rezoluțiune al lui Fenyvesy.

Tibad Antal dorește autonomia catolică, din punctul de vedere al statului maghiar. Apropiându-se elementul laic de cler, autonomia va constitui un factor, care, eventual, va pute să respingă chiar amestecul incompetent al Romei. Primesce proiectul lui Fenyvesy.

Vorbi apoi Weckerle, care dize, că autonomia este o afacere proprie internă a catolicilor, în care guvernul nu se poate amesteca decât din punctul de vedere al supravegherii statului. Încătu însă e nevoie de concesione pre înaltă, este aplicat a esopera acesta la dorința expresă a catolicilor. Se alătură la dorința ministrului de culte, ca cuvântul „regnicolar“ să se omită și fiindcă deslegarea cesiunii nu atârna numai dela guvern, să nu se fixeze un timp inclusiv.

Conferința a primit proiectul de rezoluțiune al lui Fenyvesy.

SCRILE ȚILEI.

— 24 Februarie.

Marile manevre de toamnă ale armatei austro-ungare se vor ține în împrejurimea localității Steinamanger la începutul lunii lui Septembrie. La aceste manevre, la cari vor opera două corpuri de armată, vor lua parte monarhul nostru, mareșalul arhiduce Albrecht, arhiducii Rainer și Wilhelm. După cum se știe, ea va lua parte și împăratul Germaniei, și pentru acest scop în luna numită va sosi la Viena. Mareșalul arhiduce Albrecht a și vizitat în anul trecut terenul de manevre.

— x —

În interesul surdo-mușilor. Pe întregul teritoriul Ungariei se află numai trei institute pentru creșterea, instruirea și respectiva pentru maghiarizarea surdo-mușilor. Numărul acesta este cu totul nesuficient pentru marea cantitate al surdo-mușilor, deoarece numai în Budapesta se află 3975 de surdo-muși obligați la cercetarea școlii, ăr dintre aceștia abia 342 au putut fi internați în institute. În vederea acestor neajunsuri, în Budapesta s'au făcut pașii pentru înființarea unei reuniuni, care va îngriji de creșterea surdo-mușilor din capitală și va stărui pentru înființarea de asemenea reuniuni și în alte comitate ale țerei. Bine înțeles, acest scop umanitar încă își află limitele sale „patriotice“, căci de-odată cu creșterea și instruirea în ungurește a surdo-mușilor, se urmărește și maghiarizarea lor.

— x —

Conferința sanitară, se va deschide la Dresda, în 11 Martie n. c. Președinte de onoare este ministru de stat Metzsch, care va saluta adunarea în sala oficiului de externe. Până în 6 Martie s'au anunțat 50 de membri.

— x —

Slavismul și ortodoxia. Duminecă, cu ocaziunea aniversării a 15 a a păcii dela San Stefano, președinții societății

slave de binefacere au vizitat pe contele Ignatieff, i-au remis o adresă și au pronunțat discursuri de ocaziune. După „Novoie Vremja“, contele Ignatieff a răspuns între altele, că legătura puternică, care uneste pe Ruși cu ceilalți Slavi, este ortodoxia.

— x —

Dividenda băncii naționale din București. După raportul consiliului de administrațiune al băncii naționale, câștigul brut al institutului pentru anul 1892 este de 4,017,170 lei 70 bani, dintre cari cheltuieli 934,586 lei, așa încât câștigul curat este de 3,082,586 lei 76 bani. Dividenda pentru fiecare acțiune în valoare nominală de 500 lei pentru anul 1892 este de 86 lei 70 bani.

— x —

La afacerea Panama. Procesul de mituire în afacerea Panama se începe astăzi. Se vorbește, că Carol Lesseps va ochiama, ca martori, pe Clemenceau, Freyinet și Floquet.

— x —

Regina Natalia, cum spune o depeșă din Belgrad, a informat pe amicele sale, că are intențiunea să se ducă în Aprilie la Constantinopol, la Yalta și pe urmă în România, la Sinaia, ca să vadă pe dōmnia Catargiu.

Italianii despre Maghiari.

Diarul „Il Faro Romagnolo“, organ politic independent din Rovenna, în numărul său 315 din 18 Februarie st. n. a. c., publică următorul articol, ca răspuns la cele ce a scris „Pester Lloyd“ în contra pressei italiene:

Diarele oficioase ale guvernului unguresc, au crezut de cuviință să profereze insolente împotriva pressei italiene și acesta pentru motivul foarte simplu, că dēna nu pōte trece cu vederea, ci protesteză energic în contra oficiosei politici de maghiarizare, care domnesce suverană în țerele de sub corōna Sf. Ștefan.

Acesta detestabilă politică, apasă cu lanțurile sale de oțel pe spatele Românilor în deosebi — popor generos, cu care suntem uniți prin legătură trāinică de sânge, a cărui lungă nenorocire și constantă eroică față de apăsători, și necontestate servicii, ce au adus civilizațiunii, au captivat simpatiile și admirațiunea întregii Europe.

O mică broșură cu titlul: „Cesiunea de Orient și Naționalitățile“, apărută de curând în Italia, și în care se demonstrează că de neomenos lucrăză Maghiarii, oprimându pe celelalte naționalități și menținându în țera lor o agitațiune totdeauna viuă, care nu pōte fi decât fatală pentru viitorul Ungariei însăși și a civilizațiunii europene. Susmenționata broșură produse o curată vijelie în presa capitalei ungare.

Injurăturile și insultele ploau la adresa

autorului acelei publicațiuni. Acest metodu de a combate este proba cea mai evidentă, că presa maghiară nu are argumentare serioase și convingătoare prin care să pōtă distruge acele observațiuni ce le a cășunat atāta furie.

Astăzi ne cade în mână un număr al diarului „Pester Lloyd“, organul cel mai oficios posibil al maghiarismului guvernamental, în care cetim o nouă „charge à fond de train“ în contra diaristicii italiene. Pentru-ă această din urmă a comisă enormul delict de a se interesa de șortea Românilor din Transilvania și din Ungaria și că se pronunță în favoarea lor.

Fōia susmenționată șortie că „în pādura pressei italiene“ se aude adesea-ori „cântecul ocului iridentismului român“.

Adaugă după aceea, cu o amărăciune vedită, că „iridentismul român“ au făcut un pact de alianță cu aceia din Italia și trānoānesc contra acestora din urmă, cari susținēndu cauza Românilor, facu act de ingratiitudine — după dēnsul — contra Maghiarilor, cari au vērșat sângele lor pentru independența și unitatea italiană. Ne face între altele și un gentil compliment dīcēndu, că Italianii sunt o națiune „puțin obișnuită cu buna-cuviință politică.“ Și după ce ne-a amintit, că Italia este aliata Ungariei, ne previne, că Ungurii pōtă să pretindă cu mare dreptate dela un aliat, ca dēnsul să nu susțină tendințele Românilor, inimicii Maghiarilor. Apoi e tare curiosă și strānă afirmațiunea, — nelipsită de amenințări — cu care organul maghiar încercă de a da prestigiu unor atari afirmațiuni. El dīce anume, că Italia va pōte trăi în viitor „fară Trento și Trieste“, dăr va fi perdită atunci „când esistența Romei nu va fi asigurată.“

Ce priveșce suferințele poporului român, ele nu esistă de loc după părerea lui „Pester Lloyd“ și afirmațiunile tendențioase ale pressei italiene nu sunt — a uitat să o spună — decât pure calomnii și minciună ...

Credeți însă, că Românii din Transilvania și din Ungaria au multe șocotele de regulat cu domii Maghiari, șocotele cu mult mai mari decât acelea ce le a avut Ungaria cu Austria.

Dăr să nu se dīcă, că cele susdise sunt nise aserțiuni gratuite ale nōstre și că Maghiarii cu Românii sunt considerați toți egali înaintea legii și ca cetățeni ai Ungariei și că într-un cuvânt se bucură cu toții de aceleași drepturi. Legile speciale electorale, asupra pressei (acestea sunt și mai aspre), ce sunt în vīgore în Transilvania, nu sunt făcute pentru toți cetățenii din Ungaria, de șigură nici spre a favorisa pe Românii. Apoi de multă nu mai e un secret pentru nimeni, modul de imparțialitate (?) cu care se aplică legile din partea Maghiarilor, când este vorba de a lovi într-un Român.

Nu vomă mai arēta aci, ce însemneză faimōsa și așa dīsa lege a egalității naționalităților, care, cu tōte restricțiunile și cu tōte clausele ce le cuprinde, nu e din contră decât o adevărată lege de dominațiune.

De asemenea nu vomă menționa renumitele reuniuni de cultură (Kultur-egylet), nici acele mii și variate mijloce de maghiarizare cu cari se atenteză la limba și la sentimentul național al Românilor, pentru-ă ar trebui să ne întindem prea mult. E de ajuns a spune că Românii din Transilvania au ajuns nise adevărați iloți; Maghiarii o șortie și facu totu posibilul ca în străinătate să nu se știe adevărată stare de lucruri.

Astfelu destinele statului Ungariei sunt hotărâte. Ea nu va pōte să trāsoacă decât diferențându-se într-o confederațiune liberă de popore libere, căci e o neghiobă dusă până la extremă a înceroa prin violență de a evita această mare transformațiune, care este pentru

albastru. Lidia pōtă să-și închipușcă, că se afla când într-un sat al Hotențoșilor, când într-o pădure străvechiă tropică.

Dăr plăcerea călăritului prin aceste locuri sēlbatice nu pōtă să învingă temerea, care cuprinse pe incoetul inima tinerei fete. Înfișșarea sārăcōciōsă și palidă a populațiunii îi aduse aminte de pericolul aerului dintre mlaștine. Ori cât de curajos suportă profesorul strapatele, impintenat de zelul său după studiu, totuș încordările corporale, modul neobișnuit de vișș și mănecarea frugală, împreunate cu malaria, trebuiră să-și sdruncine sănătatea. În Posta di Mesa, între mocirle, ce esală friguri, observă Lidia o schimbare în înfișșarea tatălui ei. El era monoton și trist și-și perduse apetitul său bun de mai înainte. Nōptea lă audea ea umblându prin odaia, fără ca să pōtă dormi, deși închiriasse singurele paturi ce le aveau ospătarul și ospătārēsa. Diminēța ruga ea pe tatăl ei să pāsēsșă ținutul mocirlos, dăr el persista, dīcēndu, că va mai visita riul Amaseno și apoi șera va pāsai mocirlele.

Acum Lidia ședea tristă și pe gânduri la țermul riului. În loc de speranțe o cuprinse acum o melancolie, pe care se încerca să o depărteze. Îi era ca și când o nenorocire ar pluti pe deasupra capului ei, ca și când o fatalitate necunoscută ar călca pe urmele ei și ar fi putut în cel mai de aproape moment să risipēsșă visurile ei de aur despre o revedere cu Aurelian.

Afară de aceea se dīcea, că prin ținuturile acele umblă hoții, și acestă împrejurare mārē încă temerea Lidiei. Ce e drept, ea nu era din fire șovăitōre, dăr era iritată nervos prin grija față de tatăl ei și așa ea acum în ori ce păstor, în ori ce călător, vedea un tălhar. Fantasia ei se mai mārī prin acea împrejurare, că acolo fiă-care călăreț de ore-care importanță, și purta pușca oruciș peste șea, și ori ce călător cu trāsura ține pe ghenunchi arma cu ocoșul tras. Ori cine, când se apropia de vre-un strein, își lua pușca la ochi. Lidia nu se putea în de ajuns minuna, că mica societate nearmată (căci pistolul tatălui dōr nu pōtă fi numărat) trecea prin locurile aceste nesigure și

că până acum a scăpat de a fi jefuită.

Ca și când ar fi voit să și asigure averea ei, puse repede mână în sin unde era pungulița, în care se aflau mai multe monede de aur pentru casuri necesare. Apoi privi cu șfeală împrejur.

Ținutul pārea cu totul pāsșit; chiar și mănēstirea îndepărtată zăcea fără vișș ca și un castel fărmeocat în pustiș. Dăr nu! — de marginea podului de pētră se rēqimau doi bărbați a căror puscă, ca de regulă, erau ridicate amenințător. O tremurătură nervosă trecu prin corpul fetei. Ea se uită după tatăl ei; apoi, când privi ērăș spre punte și nu mai dārī pe cei doi omeș, crezū că s'a înșelat în urma fantasiei ei iritate. În curēndu însă o cuprinse tēma pentru tatăl ei, pe care lă perduse din vedere. Ea sārī repede în picioare ca să-l caute.

(Va urma.)

statul Ungariei — o repetăm — sin gura condițiune de viață și de prosperitate.

Românii nu sunt inimiul Maghiarilor, după cum afirmă „Pester Lloyd“, dăr sunt antagoniștii lor naturali, de-ore-ce voescă ca să fiă respectată reli-giunea, limba și naționalitatea lor. Și în această luptă, tradițiunea afecciónilor italice și acea a simpatilor sale, nu pôte fi îndreptată cãtră apărătorii ei, cãtră cei apăsăți. Pôte să invoce „Pester Lloyd“ cãtră o pofți exigențele unei alianțe antipatice la care ne-a constrins tristele și neevitabilele necesități ale poli-ticeii. Aceste considerațiuni totăși nu ne vor împede de a glăsu adevărul niel nu ne va face să tăcem, înăbușind în noi impulsul ascuns dăr atotputer-niul al sângelui, care impuls, împreună cu sentimentele cele mai vii de iubire și de solidaritate, îl trimitem cãtră valoroșii și nenoroiții noștri frați din Dacia-Traiană, din Carpați și de lângă Dunărea albastră.

Același impuls de care vorbim ne va căluzi într'o țî la redobândirea Tren-tului și a Triestului, ori-cãtră ară flecări fôia maghiară, cã vom pôte trăi și fără el, și noi nu vom permite niel unei națiuni străine de a atenta la posesiunea capitalei Roma.

Să fiă deci în pace domni Maghiari, ca ferocea lor politică în contra naționalităților, nu pôte fi bine vădută în Italia, cum ne a aprobat ori simpa-tică, niel în Franca, niel în Anglia, niel în Germania, niel în vre-o altă țără civilisată. Mai bine ară face o colec-țiune prețioasă pentru dênșii de avertis-mentele ce primesc din tôte părțile, pentru a se retrage cãtră mai e timp dîntr'o cale, care nu pôte duce statul lor decãtră la o ruină sigură.

Sesiunea de primăveră a Academiei române.

Eri, Marți în 23 Febr. st. v., s'a des-chis sesiunea de primăveră a Aca-de-miei Române. Președintele d. Ion Ghica, fiind înă bolnav, a fost învitat d. Iacob Negruzzi, vice-președinte, să pre-sideze.

Raportul d. lui D. Sturdza, secretarul-general, asupra mersului și activității Academiei pe anul 1892 arată pierde-riile ce a încercat Academia în cursul acestui an prin mórtea academicianilor G. Cobălcescu, episcopul Melchisedec și G. Sion, precum și a d. lui Felix Bamberg, membru corespondent în sec-țiunea istorică.

Actualmente sunt vacante 5 locuri de academician și anume: 2 în sec-țiunea literară (V. Alexandri și G. Sion), 2 în secțiunea istorică (M. Kogălniceanu și episcopul Melchisedec) și unul în secțiunea științifică (Gr. Cobălcescu).

În sesiunea acăsta Academia are a acorda 2 premii pentru opere publicate și 3 pentru lucrări prezentate în manu-scriptu asupra unor subiecte puse la concurs.

La concursul marelui premiu Năs-turel, de 12.000 lei s'au prezentat următoarele publicațiuni:

Căpitan Dymolescu, arta în coman-dament, desarmare și idealul armatei române; M. Gaster, chrestomatiă ro-mână; Th. P. Jerebie, funcționarii; G. G. Tocilescu, curs de procedură civilă; Ion Slavici, romane și A. D. Xenopol, Istoria Românilor 5 volume.

În cursul premiului statului Eliade Rădulescu, de 5000 lei, s'au prezentat următoarele lucrări:

Th. Alexi, Parnasul român; G. T. Avinianu, tratat de espropriațiune; I. Bogdan, vechile cronic moldovenesol până la Urechie; dela Vrancea, parasiti; Bonifaciu Florescu, ritmur și rime; Lt.-colonel P. V. Năsturel, stema Româ-niei; N. Petrașcu, Mihai Eminescu; D. I. Popilian, dicționar latin-român; L. Șaincanu, istoria fiziologiei române; D.

Stăncescu, basme culese din gura po-porului.

Pentru premiile G. Sanu Marin, (1500 lei) și Neuschotz, (1500 lei) nu s'a prezentat niel o lucrare.

La concursul premiului Statului La-zaru, de 5000 lei, s'a prezentat o lu-crare cu devisa: „Incetulă cu incetulă se face oțetulă. Cu timpulă ogurida se face miere.“

D. D. Sturdza a făcut o dare de sêmă și asupra stării bibliotecii și a co-lecțiunilor.

Biblioteca Academiei, care este con-dusă de d. profesorul I. Bianu, are ac-tualmente 60.000 volume, 2000 manu-cripte și peste 30.000 documente isto-riche. Biblioteca este pusă la dispoziți-nea publicului 10 ore pe țî fără întru-pere.

Apelul,

cãtră toți iubitorii culturii naționale.

În comuna noastră gr. cat Periceiu, în Sălagiu, conformu legii școlare, se pretinde, ca în primăvera viitoare să ne edificăm o școlă nouă confesională — fiind-că cea vechiă se ruinează, — cãtră la din contra suntem amenințați cu perde-rea școlii confesionale și caracterul ei național, deore ce în comună avem două școle de stat, una pentru fete și alta pentru băieți. — Să fim înțeleși, cã între noi se află 1200 suflete reformați și Evrei, și se pôte pe ușor întâmpla să ne perdem școlă, decãtră nu vom fi în stare a ne zidi alta, după cum pre-tinde legea, pentru un număr de 120 copii, ce-i avem scriși la școlă confesională.

Starea materială a poporului român dîn astă comună însă e atât de slabă, încãtră, fără de ajutor, niel la un casă poporului nu-i concede a solvi suma de 2000 fl., ce se recere pentru edificarea școlii noue, de o parte, pentru-că numai acum s'a finit cu edificarea unei bis-ericii noue în preț de 8 mii fl., ér de alta, pentru-că în acest an s'a repara-ta casa parohială și tôte superdifica-tele parohiale, și așa putem țice: cã de 5 ani încôce, de pe poporul român dîn astă comună s'au scos numai prin repartiția 10 mii fl. Dreptu aceea:

Iubiților frați Români! Prin cuprin-sul acestor șire, apelăm la ajutorul vostru al tuturor plugarilor dela sate și orașe, al inteligenților și întregului cleru român, unde numai va străbate acest apel, ca să bine-voiți a sări în ajutorul nostru cu cãtră de puțin, cãtră numai iubirea vóstră cea frățescă, cari-tatea creștinescă și sprijinul național ne pot mântui de pericolul, ce ne amenință școlă și pe fii noștri.

Nu credem însă, cã se va afla su-flet de Român, căruia să nu-i zacă la inimă o astfel de cauză națională, unde e întrebare de 120 de copii de Român, cã ore să mai fiă ei, ori ba, crescuți în școlă lor confesională și în același spi-ritu românesc, cum au fost până aci!

Chiar din acest motiv avem spe-ranță, cã fruntașii noștri inteligenți, on-preoți, învățatori și alți cărturari dela sate și orașe, vor deschide colecte în favorul edificării școlii noastre și-i ru-găm pe toți, ca colectele, atât în na-turalie, prefăcându-se în bani, cãtră și banii încuși să se trimită la adresa on. Redacțiunii a acestui prețuit diaru, de unde contribuiriile maritimose se vor chita pe cale diaristică.

Din ședința senatului școlar:

Periceiu, Faurar 1893.

Alexandru Sima, Vasiliu Olteanu,
preot local și preș. învățatoru școl.
sen. școl. conf. și not. școl.

Flore Stefanu,
curatoru școlar.

N.B. Acest apel se recomandă aprișării și îmbrățișării călduror a Onoratului public român iubitor de cultura poporală română.

Alimpiu Barboleviciu,
vicar for. g. c. episcopescu al Silvaniei.

Mulțămă publică.

(Urmare.)

Cu lista nr. 84 colect. d-lu I. Drăgan preot în Băița: George Drăgan 2 fl. Lazaru Perian 2 fl. Demetriu Moldo-van 1 fl. Nic. Păcurariu 1 fl. Nic. Pop 1 fl. Simeon Baciua 1 fl. Ilie Cosma 1 fl. George Bardoși 1 fl. Suma 10 fl.

Cu lista nr. 62, colect. d-lu Dr. Gavrilă Cosma cand. adv. în Beiuș. Vas. Ignat 2 fl. Const. Boișu 2 fl. Ioan Buteanu dir. gimn. 1 fl. Aug. Antal protopresb. 2 fl. Ambrosiu Kretz adv. 1 fl. Teodor Buleu prof. 2 fl. Maria Valtner 1 fl. Dr. Georgiu Murșan medic 2 fl. Ilariu Crișan 50 or., Dr. Gavrilă Cosma cand. adv. 1 fl. Suma: 14 fl. 50 cr.

Cu lista nr. 82, colect. d-ra Elena Serbu în Chitichez: Aurel Popovici 50 or., A. Horvath 50 or., Giulanu 50 or., G. Lazaru 1 fl. Odorșanul 50 or. Dimitrie Ardelenu 2 fl. Vas. Belesu 1 fl. Alesiu Popovici 50 or., Ioan Caciua 1 fl. Dr. Vesa 1 fl. V. Mangra 1 fl. Gabriela Codrenu 1 fl. Const. Bradenu 20 or., Elena Serbu 1 fl. 30 or. Suma 12 fl.

Cu lista nr. 7, colect. d-lu Oct. Popescu stud. jur. în Toplița/română: Gregoriu Popescu 1 fl. Aurelia Popescu 2 fl. Georgiu Maioru 1 fl. George Popescu 1 fl. Petru Sbarcea 1 fl. Lupu Marcu 50 or., Simion Ciuca 1 fl. Suma 7 fl. 50 or.

Lista nr. 97 colect. d-lu Nic. Ciocanu medic în Pectea 5 fl.

Lista nr. 3. colect. d-lu Vasile Maioru stud. med. în Chitichez: T. Hârșan preot 1 fl. I. Catona propr. 1 fl. V. Catona propr. 1 fl. C. Catona 1 fl. Vas. Curta propr. 1 fl. Vas. Pop preot 1 fl. Al. Câmpian propr. 1 fl. Carolina Pop 1 fl. Aurelia Maioru 1 fl. Suma 9 fl.

Lista nr. 2. colect. d-lu Ioan Keri stud. filoz. în Oradea-mare: S. P. S. D-lu Episcop Pavel 5 fl. I. Kovari prepo-situ 2 fl. N. N. 1 fl. Paul Vela 3 fl. Pál Gabor 1 fl. Dr. Ios. Rednic 1 fl. X 50 or., Aug. Pop 1 fl. Aug. Antal 1 fl. Al. Pop 50 or., Kummer Basista 1 fl. F. B. 50 or., I. Cosma 50 or., Cu-tare 1 fl. N. N. 50 or., Lauran cano-nicu 2 fl. N. N. 50 or. Suma: 22 fl.

Cu lista nr. 103. colect. d-lu Dr. Pompeiu Germanu, medic în Dobra: Romulu de Craicnicu protopop 2 fl. Iosif Petrovici 1 fl. Ios. Criste 1 fl. P. Olariu 1 fl. Nic. Herbai 1 fl. Sim. Pascu 1 fl. I. Germanu 1 fl. A. Lesnicu 1 fl. Dr. Germanu medic 2 fl. Nic. Gostaia 1 fl. Ioan de Herbai 1 fl. I. Serbu 1 fl. P. Popovici 1 fl. Suma 15 fl.

Lista nr. 124, colect. d-ra Aurelia Serbu în Pilul-mare: Aurelia Serbu 2 fl. Odvoșanul 50 or., Nădăbanul 50 or., Miron Cătană 1 fl. Chitighăzanul 1 fl. Ioan Căciua 1 fl. St. Capra 50 or. N. N. 50 or., V. Mangra 1 fl., Nedescirabi-lu 50 or., d-to 50 or., Alesiu Popovici 50 or., Vasiliu Belesu 1 fl. Suma 11 fl.

Lista nr. 1, colect. Ioan Gețe jur. în Sibiu; Dr. G. Popu adv. (Zălau) 1 fl., Mihail Pop 1 fl., Al. Costea proto-pop 4 fl., G. Dobra 1 fl., I. Pop 2 fl., I. Pop not. cerc. un fl., Vas. Foncea 1 fl., Al. Cadaru preot 1 fl., V. Mica propr. 3 fl., I. Ternovanu not. cerc. 1 fl., M. Borbely medic 2 fl., V. Gețe protopop 2 fl. Suma 20 fl.

Lista nr. 10, colect. d-lu Leon Parasca, medicinist în Borgo-Josen: N. N. 1 fl., N. N. 1 fl., Mih. Rednic 50 or., Pavel Luncan 50 or., Iacob Onea 50 or., Nedescirabilu 1 fl., Vrașmașu 50 or., Catarina Cadaru 1 fl., I. Bosga 50 or., Dr. N. Hanganu medic 2 fl., S. Pahone 50 or., I. Dolorga preot 1 fl. Suma 10 fl.

Lista nr. 24., colect. D na Lucreția Dr. A. Olariu în Deva: Lucreția Costa Ola-riu 2 fl., N. N. 50 or., Dr. V. Moțu 1 fl., Aug. A. Nicora 1 fl. Suma 4 fl. 50 or.

Lista nr. 113, colect. d-ra Lucia Cosma în Sibiu: P. S. S. D-lu Miron

Romanul, metrop. 5 fl. Il. S. Dr. Ilariu Pușcariu, archim. 2 fl., „Albina“ 20 fl., Ios. Șuluțiu cons. reg. 5 fl., Dr. Oct. Rusu adv. 3 fl., Il. Nicanor Fra-teșu protosincel 5 fl., Onoriu Tilea ing. 2 fl., Al. Lebu propr. m. 5 fl., Ioan Ghibu protop. 2 fl., Const. de Colbasi (Spring) 2 fl., Leontin Simonescu secr. metr. 3 fl., Ioan de Preda adv. 2 fl., Severu de Colbasi 1 fl., Traian Mețianu protopresb. (Zărnesc) 3 fl., Dr. N. Șerban deputat 5 fl., I. Broju 1 fl., C. Aiser 1 fl., Dr. Remus Roșca secr. cons. 1 fl., Bunea 1 fl., I. Lissai compt. 1 fl., N. N. 50 or., D. Rațiu 1 fl., Dr. N. Vecerde adv. 1 fl., I. Popescu 1 fl., N. St. Șuluțiu 1 fl., I. Vătășan 1 fl., R. Ardelea 50 or., Dr. Marcia 50 or., Pantaleon Luouța cãp. o. r. pens. 1 fl. Dr. Diaconovici 2 fl. 50 or., Isaia Popa, preot 1 fl., Mateiu Voileanu ases. cons. 1 fl., Fl. Sterca Șuluțiu (Vidraseu) 2 fl., Silv. Moldovanu redact. 1 fl., R. Petriu cassar. 1 fl., Nic. Hențu not. (Seliște) 3 fl., Parteniu Cosma dir. „Al-binei“ 4 fl. Suma 93 fl.

(Continuarea publicării listelor va urma.)

Clușiu, 28 Februarie n. 1893.

Bomul Poppu Ioan Neamțu,
cassar. controlor.

DIVERSE.

Maxime. Traficul onorei nu înbo-gătesce Vauvenargues. — Onorea e res-pectul de sine însuși și de frumșea vi-eței sale, dus până la pasiune. Onorea e pudorea bărbătescă Alfred de Vigny. — Am fost necesitat a fi ceva neputend pãre nimicu. Iosef Leurinsky. — Reduș la sine însuși spiritul critică, nu e niel un deșeptător de idei, niel un stimu-lator de lucruri mari; dăr fără el to-tul e caduc, el are totă-deuna cuvên-tul din urmă. Pasteur. — Pozițiunea in-doiesce puterile, sângele rece le regulă și asigură întrebuințarea lor. M. G. Val-tour. — Nimicu nu e atât de abil, ca o condit corectă. M-me de Maintenon. — Cine vră să facă avere în un singur an merită să spânzurat înainte ou șese luni. Prov. italiană. — Succesul e câte-odată cu mult mai fatal pentru coalițiun decãtră nesuccesul G. Boissier. Sunt trei ordine de spirite: acelea ce înțeleg un lucru prin sine însuși; acelea ce-lu înțeleg decãtră li-lu demonstră alții; acelea, în fine, cari nu înțeleg niel prin sine, niel decãtră li-lu esplică alții. Ma-chiavel. — Cumpăna — balanța — e ima-ginea lumei mari: aci se pôte vedé tava golă urcându-se, ér cea îngreunată des-cindându. Lessing. — Amorul e un vis fără somn, ér căsătoria un somn fără vis. Jul. Weiss. — Răutatea omenilor nu pôte fi învinsă niel prin timp, niel îndulcită prin vre-o binefacere. Machiavel. — La nascerea unui popor sacri-ficarea unui om pôte ajuta ceva, însă când acestu popor a îmbătrânit, pră-pastia lui Curtius nu se închide decãtră peste poporul întreg. Uergniaud. — Istoria nu e utilă pentru cã cetim în ea trecutul, oi pentru cã cetim în ea viitorul I. B. Say. — Care e cel mai grobian, observi îndată, aseme-nea și pe cel mai delicat; care e cel mai cumințe se va arăta mai curéd séu mai târziu, care e cel mai onest se va dovedi aț séu mâne; care e cel mai nobil rămâne adesea ascuns o viață întregă. — E mai ușor a ține de ce cuvên-tări, decãtră cuvênțul dat. — Indispensabil e cineva numai la înmormântarea sa. Încăpăținarea e energia prostiei. Omul să desparte mai lesne de o ferioare vi-sată, decãtră de una reală. Un înțelept și un nebun se înțeleg mai lesne decãtră doi înțelepți. G. —

Culese și traduse de Camil B...

Proprietar Dr. Aurel Mureșanu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maloru.

Cursul la bursa din Viena

din 6 Februarie st. n 1893.

Renta de aur 4%	116.85
Renta de hârtie 5%	—
Imprumutul căilor ferate ungare	—
aur	123.—
do argint	101.90
Amortisarea datoriei căilor ferate de	—
ostă ungare [prima emisiune]	120.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de	—
ostă ungare [2-a emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de	—
ostă ungare [3-a emisiune]	—
Bonuri croato-slavone	—
Bonuri rurale-ungare	95.75
Despăgubirea pentru dijma de vină	—
unguresc	97.50
Imprumutul cu premiul ungueresc	152.75
Losurile pentru regularea Tisei și Se-	—
ghedinului	145.—
Renta de argint austriacă	99.—
Renta de hârtie austriacă	98.5
Renta de aur austriacă	117.40
Losuri din 1860	148.50
Acțiunile băncii austro-ungare	998.—
Acțiunile băncii de credit austr	408.—
Acțiunile băncii de credit ungar.	941.80
Galbeni împărătesci	5.62
Napoleon-d'ori	9.62 1/2
Mărci 100 imp. germane	59.25 1/2
Londra 10 Livres sterlinge	121.15

Cursul pieței Brașov

din 8 Februarie st. n 1893.

Bancnote românești	Comp.	9.53	Vând.	9.55
Argint româneș	"	9.47	"	9.48
Napoleon-d'ori	"	9.60	"	9.64
Lire turcesc	"	—	"	—
Seris, fonc. „Albina“ 6%	"	—	"	—
" " " 5%	"	—	"	—
Imperiali	"	—	"	—

Casă de vânzare.
Casa Nr. 4 de sub
șirul cetățuie,
 cu o grădină mare, este de vânzare.

Privești cea mai frumoasă spre oraș și giur.
 Informațiuni: Strada lungă 49,3-3. Nr. 22 etagiu I.

Anunțuri

(inserțiuni și reclame)

Sunt a se adresa subscri-
 sei administrațiunii. In cazul
 publicării unui ananțiu mai
 mult de odată se face scăde-
 mânt, care crește cu cât
 publicarea se face mai de
 multe-ori.

Administrațiunea
 „GAZETEI TRANSILVANIEI.“

Numere singuratic
 din „Gazeta Transilvaniei“
 à 5 cr. se pot cumpăra în
 librăria Nicolae Ciureu, și
 în tutungeria I. Gross.

Membru în juriu la Budapesta 1885.

Pentru seșonul de primăvară!

Avem onorea a recomanda P. T. publică
fabricatele noastre proprii
 de lână curată precum stofe pentru **rocuri,**
pantaloni, pardesuri, în cheviot și cheviot-
kangarn. Atragem cu deosebire atențiunea asupra
 stofei **Kangarncheviot,** care poate concura
 cu fabricatele **engleșesci.**

Ca ceva **NOU** recomandăm stofele noastre
VICUNALODEN, cari sunt **moi și elas-**
tice, și figurează ca nouveauté în colecțiile de mus-
 tre engleșesci.

Cheviot de vară metru dela 2 fl. 60 cr. în sus.
 Postavuri pentru oficeri și alte uniforme, **ple-**
duri de bărbați, garantate de lână curată, cu pre-
 țurile fabricii.

Pentru cercetare numerosă ne rugăm
WILH. SCHERG & C-ie.
Brașov.

53. 1-6.

Numai fabricatul propriu, pentru care garantăm.

1891 Primăvara diploma de onore. 1891 Kangarn diploma de onore.

Fabrica de Portland-Cement
 din Brașov.

Recomandă escelentul

Portland-Cement

cu prețuri estine, care se poate transporta dela ori și
 care stația a Căilor ferate.

Depouri la
 I. L. & A. Hesshaimer.
 R. Schmidt & C.
Brașov.

54. 1-10.

MOSTRE atrăgetore pentru mușterii privați gratis și franco. Caete cu mostre,
 cum nu saū mai vețută până acum pentru **croitorii** nefrancate.

Eu nu dau rabat de 2 1/2, sēu 3 1/2, fl. pe metru, nici **cadouri** croitorilor, cum face
 concurența, ci amă numai prețuri fixe netto pe metru pentru ca fiecare mușteriu
 să cumpere bun și estin. Poțiți a vi se presenta numai caetele mele cu mostre.
 Totodată avertișes a Vē pāci de anunțuri ale concurenței pentru ieșinătate.

Stofe pentru îmbrăcăminte.

Peruvien și Dosking pentru onoratul cleru stofe preser se pentru unifor-
 mele funcționarilor c. r., a-emenea pentru **veterani, pompieri, gimnastici, livrē-uri,** pos-
 tavuri pentru biliarde și mese de joc, loden obicnuit și impermeabil pentru rocuri
 de vânătoare, stofe de spălat, pleduri de voiaj de la fl. 4-14 etz.

Cine voiesce a cumpăra **postavuri estine, solide, trainice, din lână**
curată, ēr nu sdrențe estine și nu prețuesc nici câtă cusutul croitorului, să se
 adreseze la

Joh. Stikarofsky în Brünn. (Manchesteru austriei.)

Depozit permanent de postavuri peste 1/2 millōne florini.

Pentru a putea apreția marimea și eficacitatea stabilimentului. declară că firma mea
 intreține esportul celū mai mare de **postavū din Europa fabricație de**
Kangarn, mănunșuri pentru croitorie și o mare legatorie de mostre.

Spre a ve convinge despre tōte aceste invită pe Or. publicū a visita localu-
 rile spațioșe a stabilimentului de vânzare unde sunt ocupate 150 persone.

Trimiterea numai cu Ramburse.

Correspondenta în limba germană, boemă, maghiară, polonă, italiană, francesă și
 englesă.
 40,5-24.

„ARDELEANA“

institutū de creditū și de economii, societate pe acții în Orēștie.

Contulū Bilanțului.

ACTIVE.			PASIVE.		
	fl.	cr.		fl.	cr.
Cassa în numărarū	14.342	60	Capitalū socialū:		
Efecte publice	10.220	—	1.500 acții à fl. 50.	75.000	—
Efectele fondului de pensiune	3.092	61	Fondulū de rezervă	28.588	21
Imprumuturi pe cambii cu giranți	374.377	86	Fondulū de pensiune	3.096	11
Imprumuturi pe cambii cu acoperire ipotecară	151.834	—	Depunerī spre fructificare	506.981	53
Imprumuturi pe ipotece	124.010	50	Cambii reescomptate	187.564	—
Imprumuturi pe obligațiuni cu caventii	122.526	75	Dividende neridicate	25	—
Imprumuturi pe efecte publice	1.253	—	Interese anticipate pro 1893	5.461	65
Credite de cont-curentū	4.381	16	Diverse conturi creditore	2.066	43
Casa institutului	17.000	—	Profitū curatū	16.941	97
Mobilier	755 fl. 62 cr.				
după amortisare de 10%	75 „ 56 „	680			
Diverse conturi debitoare	2.006	66			
	825.725	20		825.725	20

Orēștie, la 31 Decemvre 1892 st. n.

Iosifū de Orbonașū m. p.,
 membru în direcțiune.

Dr. Ștefanū Erdēlyi m. p.,
 membru în direcțiune.

Dr. Ioanū Mihū m. p.,
 directorū executivū.

Aurelū Popovicū-Barcianu m. p.,
 prim comptabilū.

Subsemnatulū comitetū am examinatū bilanțulū presentū, și confrontāndu-lū cu registrele principale și auxiliare ale societății ținute în buna regulă, l-am
 gdsitū în consonanță cu aceleași și exact.

Orēștie, la 6 Martie 1893 st. n.

Comitetulū de supraveghiare:

Nicolau Vladū m. p.

Nicolau Popovicū m. p.

Danilū Davidū m. p.